

گذشته از اهمیتی که زبان عربی خصوصاً داراست چون ارتباط عربی و فتوحات عرب و توسعه و انتشار زبان عربی در دنیای با فارسی مجاور ما بقدری زبان فارسی را مخلوط با زبان عربی نموده که هر که میخواهد فارسی بگوید و بنویسد ناگزیر از دانستن عربی است والا نمیتواند مقاصد خود را بر زبان آورد و یا بر صفحه کاغذ بنویسد. هر ایرانی ناچار باید اقلاً تا حدود مقدمات بزبان عربی آشنا باشد.

البته آشنائی بزبان عربی لازمه اش این نیست که در مذاکرات یا مکاتبات الفاظ روان و سلیس فارسی را بکلمات عربی تبدیل نمود ولی خواه نا خواه هر که میخواهد در رشته تحریر و ابیات قدم گذارد ناچار بایستی تا حد لزوم بزبان عربی آشنا باشد خاصه آنکه مسلمین بفهم آیات قرآن و اخبار و احادیث بواسطه احتیاجات مذهبی ناگزیر علاقه مند میباشند.

چون قدماء با دنیای خارج از سیطرهٔ هرب کمتر آمد و شد کیفیت تعلیم و تعلم داشتند و علوم و فنون هم منحصر بعلوم بود که بزبان عربی در سابق و حال عربی تألیف و تدوین شده بود کسب دانش اولین راهش آشنائی کامل با زبان عربی بود و بقدری رفته رفته در این راه مبالغه شد که بسیاری از طلاب تمام عمر خود را در مدارس قدیمه مصروف آموختن زبان عربی نموده و اکثر نزدیک با تفاقیشان نیز آنچه تألیف و تصنیف کرده اند منحصرأ بزبان عربی بوده است، با پیشرفت علوم و فنون و کثرت ارتباط ایرانیان با تمام دنیا این مبالغه دیگر پسندیده بنظر نمی آید و لایسی چنانکه گفته شد مادام که زبان ما زبان فعلی است برای درست گفتن و نوشتن دانستن مختصری عربی نهایت ضرورت را دارد.

سابقاً طرز تحصیل عربی بمناسبت اینکه میخواستند در طرز تعلیم و تعلم نتیجه شاگردان را استدلالی بار آورند و در سایر فنون عربی در سابق و حال علمی معوله عصر آنانرا قادر به مباحثه سازند و جز اینهم طلاب شغلی نداشتند راه بسیار طولانی و پیچید، نمی معمول بود که شاگرد می بایستی تمام عمر خود را ناگزیر در راه آموختن عربی صرف کند و در نخستین وحله شروع میشد از جماعه (بدان ایدك الله) که چرا بدان گفت و بخوان نکفت و بهمین ترتیب تا آخر شاگرد گرفتار بود و شاید عمرش بآخر میرسید و بمقصود نمیرسید.

هر قدر علوم و فنون توسعه یافت و وقت بیشتر قیمت پیدا کرد دانشمندان بفکر پیدا کردن راه آسانتر برآمدند و رفته رفته آن صرف همتی که برای آموختن عربی میکردند بایجاز و اختصار نزدیکتر شد تا بجائیکه جز اندکی اثری از آن جد و جهد باقی نماند، و تقریباً میتوان گفت اکنون خواندن عربی و دانستن صحیح آن بکلی از اهمیت افتاده است.

البته چون طرفین افراط و تفریط مضراتی دارد بعد اول خیر الامور و اوسطها در لغت شناسی عربی بطوریکه تا حدی رفع احتیاج را بکند و کمتر وقت صرف کند در نظر است با رعایت الاهم فالاهم لغاتی را که بنظر بیشتر مورد احتیاج زبان کنونی ماست ذکر و با رعایت اختصار بقدر لزوم در پیرامون آن تحقیق کنیم امید است خوارق به گمانی گرامری را پسندیده و سودمند افتند.

برای دانستن لغات عربی اگر میخواهیم لغت کامل بنویسیم
طریقه ما علاوه بر اینکه کلیه لغات عربی را بایست ذکر میکردیم
 (که بمناسبت وجود کتب لغت کامل عربی تحصیل حاصل بود و جز تصدیق نتیجه نمی نداشت) در ضمن بیان لغات لازمه و محتاج علیه نیز باید قائل بشرح و بسط کامل شریم و بالطبع ناچار میشدیم که وارد صرف و نحو عربی نیز بشویم و اینعمل هم با بودن کتب لازمه بحد کفایت جز مزاحمت حاصلی نداشت و بعلاوه چون در هر يك در جای مخصوص خود بحد لزوم بحث میشود تکرار بی مورد بود.